

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen

(Oud-Katholieke parochie voor o
Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder)

Parochiebrief 29-11-2025 No. 145

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Bisschoppelijke groet bij het begin van de Advent
3. Licht in onze ogen (gedicht Sytze de Vries)
4. St. Nicolaas en Nicea – twee onbekende legendes
5. Tweede collectes in november en december
6. Diocesane livestreamvieringen
7. Hoe wij vieren
8. Thuiscollecte
9. Veilige kerk
10. Agenda
11. Contact

Eerstkomende vieringen

30 november, 10.30 uur – Eerste zondag van de Advent

7 december, 10.30 uur – Tweede zondag van de Advent

Van de pastoor

Advent begint dit jaar op de laatste zondag van november. Advent is een tijd van actief en hoopvol wachten op Kerstmis, het grote feest van de verschijning van het *Licht van God* in de persoon van Jezus Christus in onze wereld.

Elke zondag wordt op de Adventskandelaar in de kerk een extra kaars aangestoken, waardoor het licht langzaam groeit en uitnodigt tot bezinning in de donkere dagen. Advent draait immers om het vertrouwen dat duisternis niet blijft, maar plaats maakt voor licht. Advent vieren betekent toeleven naar dat

licht. Het is uitkijken naar de komst van Jezus, die het licht voor de wereld brengt. Gedurende vier weken worden we uitgenodigd ons te openen voor dit licht, dat ons aanzet om te ontdekken wie we werkelijk mogen zijn, onze ware bestemming. We bidden in deze Adventstijd met extra aandrang om de komst van Gods Rijk van vrede en gerechtigheid en om tekenen daarvan in onze dagen. Samen mogen we in deze tijd van verwachting antwoorden zoeken op de werkelijke vragen van ons leven.

Ik las deze week dat het vroeger in bepaalde rooms-katholieke streken gebruikelijk was dat de kinderen iedere avond een strootje in de kerststal in de huiskamer legden, zodat het Kerstkind als die geboren werd lekker zacht in de kribbe kon liggen. Wij doen het in ons huis in Nieuwe Pekela toch maar op een andere traditionele manier: wij hangen een prachtige grote *Adventsster* die ooit door Maartens' vader is gemaakt voor het raam. Beter gezegd, wij hangen - omdat we ze hebben - twee van die sterren op. Aan de zijden van ons huis die vanaf de straat te zien zijn hangt er zo'n ster voor een raam. Daar blijven ze branden tot aan het einde van de Kersttijd op 2 februari.

Van de vier zondagen van de Advent vieren we dit jaar in onze parochie de 1^e, de 2^e en de 4^e zondag. De vierde Adventszondag willen we op een bijzondere wijze markeren. Het hoe, wat en waar wordt u begin volgende week per mail bekend gemaakt.

De eerste lezing van het nieuwe kerkelijke jaar is uit de profeet *Jesaja 2, 1-5*: het visioen dat de profeet had over het komende vrederijk van God, waar de zwaarden tot ploegscharen zullen worden omgesmeed, waarover ook onze bisschoppen in hun Adventsgroet spreken (zie verderop in deze parochiebrief)

Beeld bij het hoofdkwartier van Verenigde Naties in New York, dat het visioen van Jesaja 2 uitbeeld.

Verwarmingsperikelen

Gelukkig kunnen we zondag in een verwarmde kerk vieren. De verwarmingsinstallatie had de laatste weken al enige haperingen vertoond, maar donderdag kreeg ik bericht van een koor dat de kerk huurt dat de verwarming het niet meer deed. Toen ik vrijdagmiddag in de kerk kwam was het in kerk en gemeentesaal 11,5 graden! Gelukkig kon die vrijdagmiddag nog een monteur komen, die het euvel ontdekte: een kapot expansievat en die de zaak ook nog voor het weekend kon vervangen.

Synode

Op 15 november vond de Synode van onze kerk in de Bergkerk in Amersfoort plaats. Onze parochie werd daarbij vertegenwoordigd door Gabriëlle Hooimeijer, terwijl ik één van de afgevaardigden van de geestelijkheid was. Door de Synode werd een *Statuutwijziging* met als belangrijkste onderdeel een vernieuwde synodale structuur aangenomen. De discussie daarover nam meer tijd in beslag dan de agenda had voorzien, maar het resultaat was dat het voorstel met een grote meerderheid werd aangenomen. Hiermee is een stap gezet waar al jaren naartoe is gewerkt en waarover we op onze najaarsgemeentevergadering hebben gesproken. Het gevolg was wel dat de agenda die dag niet kon worden afgewerkt en dat dus ergens in het voorjaar een vervolgsynode zal moeten gehouden.

Overzichtsfoto van de Synode op 15 november 2025. Uw parochieafgevaardigde en pastoor hoeft u op deze foto niet te zoeken. Wij zaten net iets meer naar rechts en kwamen daardoor niet op de foto.

Vormsel

Op zondag 16 november hadden we in een volle kerk de feestelijke viering van het hoogfeest van onze parochiepatroon de heilige Martinus. Aartsbisschop Bernd ging voor in de eucharistieviering en bediende het vormsel aan Ineke van Buren.

Bediening van het vormsel aan Ineke van Buren.

Ineke werd door de bisschop ook tot *lector* van het aartsbisdom ten bate van onze parochie aangesteld.

Voorafgaande aan de viering zegende de bisschop een aantal ikonen die geschilderd waren door Gea de Vries (Shinjin) uit Leeuwarden. De prachtige *ikoon* van de *H. Martinus* stond tijdens de viering voor het altaar. Wanneer de vernis is gedroogd zal de ikoon een plaats in de kerk krijgen.

De ikoon van de H. Martinus van Tors, die op 16 november gezegend werd

Nicea

“Als Christenen zijn we allemaal verbonden in het ene geloof”. Dit was het motto van een oecumenische dienst op 14 juni in de Sint-Janskerk in Gouda. Daar werd gevierd dat nu 1700 jaar geleden, in Nicea, in het huidige Turkije, op uitnodiging van keizer Constantijn de Grote bisschoppen en theologen in een grote kerkvergadering, een concilie, bijeenkwamen. Er bestonden in 325 – net als nu - verschillende visies op de persoon van Jezus Christus. De vraag was hoe daarover tot overeenstemming te komen en de eenheid te bewaren. Eén van de resultaten was de geloofsbelijdenis van Nicea, een geloofsdokument dat de “traditionele” kerken in Oost en West tot op de dag van vandaag gemeenschappelijk hebben.

Het is dezelfde geloofsbelijdenis die wij in onze kerk bijna iedere zon- feestdag ook zingen.

Op 27 november hield ik in het kader van vorming en toerusting van de protestantse gemeente Haren een lezing over het concilie van Nicea, de geloofsbelijdenis die daar het resultaat van was en over de actuele betekenis hiervan voor christenen van 2025. Het was toeval – want toen die avond werd afgesproken was dat nog niet bekend – dat de dag daarna paus Leo XIV en oecumenisch patriarch Bartholomeus van Constantinopel, samen met vele kerkleiders en vertegenwoordigers uit de wereldkerk de onderlinge band die de geloofsbelijdenis van Nicea betekent in het Turkse Iznik – de huidige naam van Nicea - vierden. Eén van die kerkleiders was Dick Schoon, de bisschop van Haarlem, die de Oud-Katholieke Kerken van de Unie van Utrecht vertegenwoordigde. Tijdens de voorbeden na het gezamenlijk reciteren van de geloofsbelijdenis sprak hij de volgende aanroeping:

Jesus, servant of God and Author of life, Kyrie eleison.

Gebedsdienst ter viering van 1700 jaar geloofsbelijdenis van Nicea.

Links paus Leo; rechts patriarch Bartholomeüs; achter de patriarch in witte superplie met stola bisschop Dick.

Ik wens u allen een gezegende Adventstijd .

Een hartelijke groet voor u allen,
Wietse van der Velde, pastoor

2. Bisschoppelijke groet bij het begin van de Advent

Door het donker naar het licht

De komende vier weken vieren we de Advent, onze voorbereiding op Kerstmis. Zoals Maria het kind in haar schoot draagt en vol verwachting uitziend naar wat komen gaat, zo zien wij uit naar nieuw licht, naar hoop en vertrouwen. Juist in de periode waarin de zon het kortst onze dagen verlicht en de duisternis het langst duurt, ontsteken wij elke zondag een kaars meer, totdat de krans rond is en het grote licht in onze wereld verschijnt.

De geboorte van Jezus verlicht de nacht van herders die in het veld de wake houden. Ze roept wijzen uit het oosten naar Bethlehem. Ze brengt ook ons samen, bij elkaar thuis en in de vieringen van de kerk.

We vieren dat in Jezus vervuld wordt wat Maria verwachtte: de komst van Immanuel, God-met-ons. We herkennen in hem de vervulling van Jesaja's profetieën. Met de beelden van hoop die Jesaja ons voorhoudt, volgen wij Maria in haar verwachting. Met Jesaja als gids reizen we deze Advent door het donker naar het licht.

Een kind als alle andere

Het kind wordt in een stal geboren omdat er voor hem geen plaats is in de wereld. Is dat bijzonder? Nee, helaas is dat pijnlijk vertrouwd. Voor talloos veel kinderen is er geen veilige plek. Voor ontelbaar velen is hun plaats bedreigd, betwist of uitgewist. De situatie van Jezus' tijd is geen geschiedenis die we achter ons hebben gelaten. Toen en nu zien machthebbers de toekomst als bedreiging voor hun status, die ze met geweld beschermen.

Machthebbers als keizer Augustus die mensen laat tellen om zijn macht te organiseren. En koning Herodes die, als nieuwe farao, kinderen laat vermoorden uit angst voor zijn positie. Ook vandaag wordt strijd om macht en invloed uitgevochten ten koste van kinderen in Oekraïne, in Gaza, in Soedan en op zoveel andere plaatsen.

Tegen dit donker van de machten stelt de profeet Jesaja een krachtig tegenbeeld. Hij keert zich tegen de mechanismes van deze rauwe actualiteit. Hij verbeeldt de hoop op een stad waar het goed is om te wonen.

Een tegendraads verhaal

Advent verwacht de toekomst van een tegendraads verhaal. Ver weg van de centra van macht en invloed zal het kind worden geboren dat de naam 'Immanuel' krijgt – 'God met ons'.

Hoewel het kind uit het geslacht van David komt en koning wordt genoemd, volgt zijn koningschap geen enkele bekende route. Zijn rijk is niet van deze wereld. Hij is niet uit op macht, maar wijst met gezag op de enige aan wie macht toekomt: de Heer God, de bevrijder van Israël. Hij spreekt Hem aan als zijn Vader, en nodigt allen uit om Hem daarin te volgen: 'Onze Vader'.

In zijn paradijselijke beelden van het komende koninkrijk wekt Jesaja ons verlangen naar het Godsrijk, waar alle strijd is uitgeraasd en de Geest van de Heer op allen rust. Het tegendraadse verhaal van de Schrift geeft moed. We belijden niet alleen God als de oorsprong van ons leven, zijn koningschap is ook onze toekomst, ons doel: 'Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde.'

Gericht op Gods toekomst

Tegendraads is ook de gemeenschap die wij als kerk vormen. Niet de politiek, niet de waan van de dag, niet de afgoden van het moment bepalen ons leven, maar onze oorsprong en onze toekomst in God. Jesaja bezingt deze toekomst in een beeld: land dat geen leven voortbracht zal tot bloei komen. Dat schept ruimte voor ons, maar het roept ook spanning op – spanning in onszelf en in onze opstelling in de wereld.

Met het ideaal van Gods koninkrijk en Diens gerechtigheid voor ogen zien we hoe kwetsbaar we als mensen blijven. We hebben gaven ontvangen en verantwoordelijkheid gekregen, maar hoeveel water doen we bij de wijn, die daardoor nauwelijks nog te proeven is? We hopen op de Heer die in aantocht is, maar hoe krijgt die hoop gestalte in onze daden? De vraag dringt zich op: hoever durf je te gaan in je navolging van Christus?

Gods onverbreekbare trouw

Jesaja, de profeet, verkondigt wat de Heer voorheeft met het verbond dat Hij met zijn volk heeft gesloten. Jesaja's hoopvolle woorden bieden troost aan mensen die dreigen te bezwijken onder ellende. Ze herinneren eraan dat Gods trouw niet wankelt, ook wanneer alles wat vertrouwd is op instorten staat. Gods trouw trotseert machthebbers die vastzitten in hun eigenwaan en heersers die kwetsbare mensen tot slachtoffer maken. Juist omdat God trouw blijft aan wat Hij begonnen is, kunnen wij trouw blijven, zelfs wanneer we tekortschieten of compromissen sluiten.

Het kind van Bethlehem, de zoon van David, is de verpersoonlijking van die hoopvolle woorden, de vervulling van Jesaja's profetie. Hij brengt licht in de

duisternis. Meer nog: Hij *is* het Licht van de wereld – het eerste woord waarmee God zijn schepping begint en het laatste, definitieve woord. Wie zich aan dat woord toevertrouwt, vindt kracht om het eigen onvermogen te boven te komen, en kan onverwacht weer licht zien en nieuwe toekomst.

Ruimte maken voor Gods toekomst

Deze vier weken van Advent nemen we wat meer ruimte voor gebed en bezinning. We nemen afstand van alle drukte en brengen onszelf te binnen hoe groot het wonder van het leven is dat God ons heeft toevertrouwd. We oefenen ons erin weer kind te durven zijn: verwonderd over alles wat leeft, vertrouwend op Gods leiding. En we maken ruimte voor onze naasten, dichtbij en ver, bekend en onbekend, ingeburgerd of op de vlucht.

Zo ver als de liefde reikt waarin Christus ons voorgaat, zo ver reikt onze opdracht om open te staan voor een wereld waarin geweld wijkt voor liefde en het voor allen goed is om te leven.

Jesaja nodigt ons uit om in ons leven ruimte te maken voor deze toekomst:

*Hij zal rechtspreken tussen de volken,
over machtige naties een oordeel vellen.
Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers
en hun speren tot snoeimessen.
Geen volk zal meer het zwaard trekken tegen een ander volk,
geen mens zal nog de wapens leren hanteren.
Nakomelingen van Jakob, kom mee,
laten wij leven in het licht van de Heer.*

Met dit visioen van vrede en gerechtigheid wensen wij je een gezegende opgang naar Kerstmis.

Utrecht – Haarlem, november 2025
Barend Theodoor, aartsbisschop van Utrecht
Dirk Jan, bisschop van Haarlem

3. Licht in onze ogen

*Licht in onze ogen,
redder uit de nacht,
geldt uw mededogen
nog wie U verwacht?*

*Als der mensen trooster
roepen wij U aan:
noem de namelozen
met een nieuwe naam!*

*Herder, wil behoeden,
wie in 't duister valt.
Keer hun lot ten goede,
licht dat stralen zal!*

*Bloesem in de winter,
roze dageraad,
wees ons teken dat de
zon verschijnen gaat!*

*Regen uw gerechtigheid
en bevrucht de aard,*

*tot de trouw ontkiemt en
vrede bloeien gaat!*

Tekst: Sytze de Vries

4. St Nicolaas en Nicea – twee onbekende legendes

Volgende week zaterdag 6 december viert onze zusterparochie in de Zaanstreek haar patroonsfeest, de parochiekerk in *Krommenie* is nl. gewijd aan Sint Nicolaas.

Beeld van Sint Nicolaas in de kerk van Krommenie.

Hier afgebeeld met een heel andere legende dan hierbeneden weergegeven. De drie jongetjes in een ton aan de voeten van de goedheiligman zouden door een kwaadaardige herbergier zijn gedood en ingepekelde om als vlees verkocht te worden. Enige tijd later bezocht Sint-Nicolaas dezelfde herberg, en droomde 's nachts van de misdaad die de herbergier begaan had. Nicolaas riep de herbergier en bad tot God, waarna de studenten weer tot leven werden gewekt.

Over Nicolaas, bisschop van Myra (ca. 270 – ca. 335-337) is er historisch niet zoveel bekend. Wel weten we dat hij één van de bisschoppen was die deelnamen aan het concilie van Nicea. Maar de inspiratie die van zijn geloof, leven en werken uitging zorgde ervoor dat hij één van de belangrijkste heiligen van de kerk in Oost en West werd. En wat aan precieze details van zijn leven ontbrak werd in de loop van de eeuwen door ontelbare legenden aangevuld.

Of u nu wel of niet op de vooravond van dit feest of op een ander moment rond 6 december pakjesavond/ Sinterklaas viert, hier voor u als “cadeau” twee tamelijk onbekende legenden over Sinterklaas, twee legenden met een laten we zeggen “kerkelijke” inslag: resp. over een gebeurtenis op het Concilie en over de geloofsbelijdenis van Nicea uit een kindermond. Ik vond ze in het zeer lezenwaardige boekje *De erfenis van het Concilie van Nicea* geschreven door prof. dr. Peter Nissen ter gelegenheid van de 1700 jaar viering van het Concilie van Nicea.

Sint Nicolaas deelt een klap uit

Van de heilige Nicolaas, de bisschop van Myra, bij ons beter bekend als Sinterklaas, verteld dat hij bij het Concilie van Nicea aanwezig was. Hij zou tijdens dat concilie aan Arius (de theoloog wiens visie op Christus door het concilie werd afgewezen) een kaakslag hebben toegediend, omdat Arius volgens hem ketterse taal uitsloeg en daarmee Jezus Christus beledigde.

De H. Nicolaas geeft Arius een klap en grijpt hem bij de baard.

De medestanders van Arius werden boos hierover en zij eisten dat Nicolaas gestraft zou worden. De hand waarmee hij Arius had geslagen, moest worden afgehakt.

Keizer Constantijn antwoordde dat de wet inderdaad verbiedt dat iemand in het bijzijn van de keizer geweld gebruikt tegen iemand anders. Maar hij liet het aan de concilievaders over om de straf voor Nicolaas te bepalen. Deze besloten dat Nicolaas zijn bisschoppelijke eretekenen moesten worden afgenomen: zijn mijter en zijn stola. Hij moest gevangen worden gezet en zijn baard moest worden afgeschoren. Nicolaas werd in een kale cel opgesloten. Daar verschenen hem 's nachts Jezus en Maria. Jezus vroeg hem: 'waarom ben je gevangen genomen?' Nicolaas antwoordde: 'omdat ik U liefheb.' Daarop werd hij door Jezus van zijn boeien bevrijd. Zijn baard groeide weer aan. Ook gaf Jezus hem een evangelieboek in handen. Maria bracht hem zijn bisschoppelijke eretekenen terug. Toen de bewakers de volgende morgen bij de cel van Nicolaas kwamen, zagen ze hem daar in vol bisschoppelijk ornaat, lezend in het evangelie. Daarop brachten ze hem bij de keizer. Die zag dat hij een verkeerd besluit had genomen. Hij vroeg Nicolaas om vergeving. Het concilie schaarde zich vervolgens achter de heilige Nicolaas en veroordeelde de dwaling van Arius. Het is een veel latere legende, en het is niet de enige over Sinterklaas en het concilie.

Sint Nicolaas doet bij zijn doop als zuigeling belijdenis.

Een andere legende vertelt namelijk dat de heilige Nicolaas al bij zijn doopsel rechtop ging staan in de doopvont en toen de geloofsbelijdenis van Nicea opzei. Maar het concilie had nog niet plaatsgevonden en de geloofsbelijdenis bestond nog niet. Overigens bestonden ook mijters in de tijd van Nicolaas en het Concilie van Nicea nog niet. Bisschoppen zijn die pas na het jaar 1000 gaan dragen. Zo gemakkelijk als de legende het voorstelt, is de veroordeling van de opvatting van Arius ook niet gegaan. Er zijn heel wat theologische uiteenzettingen en discussies overheen gegaan.

WvdV

5. Tweede collectes in november en december

Tweede collecte november: Unie van Utrecht

Het behoort tot het DNA van de Oud-Katholieke Kerk om te zoeken naar samenwerking met andere kerken en te streven naar eenheid van de kerken. De Unie van Utrecht van oud-katholieke kerken in Nederland, Duitsland, Zwitserland, Oostenrijk, Tsjechië, Polen (en Kroatië en parochies in Frankrijk en België) – waarvan de Aartsbisschop van Utrecht de voorzitter is - geeft daar uitdrukking aan,

Maar ook onze kerkelijke gemeenschap met de Anglicaanse kerken, de Filippijnse Onafhankelijke Kerk, de Kerk van Zweden en sinds kort de Malankara Mar Thoma Syrische Kerk in India. Met al deze kerken delen wij het geloof van de kerk van de

eerste eeuwen. Dit jaar is het 1700 jaar geleden dat het eerste oecumenisch (algemene) concilie van Nicea (in het huidige Aziatische deel van Turkije) werd gehouden. Met landelijke en internationale vieringen van het jubileum waaraan ook wij deelnamen, hebben de kerken een teken gesteld van vreugde en geloof in Gods goedheid, die alle scheidingen overwint. Mag het maar navolging vinden in het zoeken naar eenheid en verbondenheid! Voor de verdere inzet van de Unie van Utrecht wordt door het Collegiaal Bestuur uw bijdrage in de collecte van deze maand gevraagd.

Tweede collecte december: diaconaal werk – binnenland

December is de maand van feest en gezelligheid, van licht in donkere dagen, van cadeautjes geven en ontvangen. St Nicolaas past daar goed bij en zelfs zijn vercommercialiseerde kerstvariant. Maar het grootste cadeau krijgen we van God zelf: zijn Zoon, geboren in de stal van Bethlehem. Hij verkondigt in woord en daad Gods liefde en sticht daarmee een mensengemeenschap die niemand uitsluit. Het Collegiaal Bestuur vraagt u evenals vorig jaar in deze decembermaand om bij te dragen aan een diakonaal project in uw naaste omgeving, bijvoorbeeld de voedselbank. U laat daarmee zien dat u als volgeling van Jezus in zijn voetspoor treedt en daadwerkelijk liefde verkondigt over de eigen grenzen heen

6. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een livestreamuitzending om 10.00 uur vanuit de kathedrale kerk te Utrecht verzorgd. Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

7. Hoe wij vieren

In juni 2022 zijn alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten vervallen. In onze parochie hebben we over manier van vieren in onze parochie het volgende afgesproken:

1. Bij het uitwisselen van de vredegroet kan men elkaar met het geven van een hand, een hoofdknik of een lichte buiging "vrede" wensen.
2. De heilige communie wordt in een kring onder twee gedaanten uitgereikt.
De hostie wordt door de priester uitgereikt.
De kelk wordt door een assistent vastgehouden; men kan uit de kelk drinken of de hostie in de wijn dopen.

Wietse van der Velde, pastoor

8. De 'thuiscollecte'

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen: *"De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen"*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen,
onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet de penningmeester wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

9. Veilige kerk

De OKKN hanteert een actief beleid om een veilige kerk te waarborgen. Alle informatie hierover is te vinden op de website: <https://oudkatholiek.nl/organisatie/veilige-kerk/>

10. Agenda vieringen en overige activiteiten

Vieringen in Groningen, parochiekerk van de H. Martinus, Witte de Withstraat 2: vieringen iedere 1^e, 3^e en 5^e zondag van de maand om 10.30 uur.

Voor de vieringen met *Kerst, de Goede Week en Pasen* en eventuele andere bijzondere vieringen: zie de agenda in de parochiebrieven voorafgaande aan die dagen.

Eerstkomende vieringen:

30 november, eerste zondag van de Advent, eucharistieviering, 10.30 uur

7 december, tweede zondag van de Advent, eucharistieviering, 10.30 uur

21 december, vierde zondag van de Advent, zie nadere mededeling

24 december, Kerstavond, Nachtmis, 21.00 uur

gevolgd door samenzijn in de gemeentezaal

Vieringen Grace Church (van de Anglicaanse gemeenschap):

iedere 2^e en 4^e zondag van de maand om 10.30 uur in onze kerk.

11. Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. em. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuuatstraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

mail: pastoor@groningen.okkn.nl

secretaris:

mevr. Renée Lokman

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

penningmeester: *vacant*

mail: penningmeester@groningen.okkn.nl

adviseur: Joop de Wit

